

СТАТИСТИЧНА
ІМОВІРНІСТЬ
ЛЮБОВІ →
З ПЕРШОГО
ПОГЛЯДУ

Переклала з англійської
Оксана Щур

ДЖЕННІФЕР Е. СМІТ

Львів
Видавництво Старого Лева
2025

Copyright © 2012 by Jennifer E. Smith, Inc

Сміт Дженніфер Е.

С 55   Статистична імовірність любові з першого погляду [Текст] : роман / Дженніфер Е. Сміт ; пер. з англ. Оксана Щур. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2025. — 248 с.

ISBN 978-966-448-410-4

Іноді декілька хвилин змінюють життя назавжди. Саме так сталося у романі «Статистична імовірність любові з першого погляду» Дженніфер Е. Сміт.

Гедлі — сімнадцять, її батьки розлучилися, й дівчина боляче переживає цю подію. Спізнення на літак — усього на чотири хвилини — стає для дівчини доленосним. Очікуючи на наступний рейс з Америки до Англії, Гедлі випадково знайомиться із загадковим зеленооком хлопцем. Він теж летить до Лондона. А ще, як виявилось, їхні сидіння в літаку майже поруч. Минає хвилина за хвилиною і Гедлі розуміє, що її життя вже не буде таким, як досі.

Перед вами чудова історія для підлітків, їхніх батьків та усіх, хто хоче помандрувати спогадами у свої сімнадцять.

УДК 821.111(73)-31

© Дженніфер Е. Сміт, текст, 2012

© Оксана Щур, переклад
з англійської, 2025

© Євгенія Гудкова, обкладинка
та художнє оформлення, 2025

© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2025

ISBN 978-966-448-410-4 (укр.)

ISBN 978-0-316-12238-2 (англ.)

Усі права застережено

Для Келлі та Кетрол

О дні життя, варті життя і варті смерті

Чарльз Дікенс. *Наш спільний друг*

ПРОЛОГ

Усе могло скластися інакше у безліч способів.

Якби вона не забула книжку. Якби похапцем не поверталася по неї в будинок, доки мама чекала на дворі, а заведена автівка пихкала на полуденній спеці.

Або й до того: якби не зволікала з приміркою сукні і завчасно виявила, що бретельки задовгі, то мамі не довелося би шукати давно закинутий швейний набір і перетворювати кухонний стіл на операційний, щоб останньої миті довести до ладу нещасну мляву шмату лавандового шовку.

Чи згодом: якби вона не порізалася папером, роздруковуючи квиток; якби не загубила телефонну зарядку; якби не трафік на виділеній смузі до

аеропорту. Якби вони не пропустили виїзд із того затору, якби наготувала четвертаки для оплати, а не збирала їх похапцем, а потім ті монети ще й покотилися під сидіння якраз тоді, коли позаду вже волали всі інші машини...

Якби не вивихнулося коліща її валізи.

Якби швидше мчала до гейту.

Хоча, може, це нічого не змінило б.

Найімовірніше, серія затримок того дня нічого насправді не визначала, і якби не щось із них, то завадило б інше: погода над Атлантикою, дощ у Лондоні, грозові хмари, які повисіли на годину довше, перш ніж рушити далі. Гедлі не дуже вірила у фатальні збіги чи долю, так само, як і в пунктуальність авіакомпаній.

Хіба чувано, щоб літак відлітав за розкладом?

До того вона ніколи не спізнювалась на рейс. Жодного разу.

Але саме того вечора, коли вона нарешті добігла до гейту, то виявила, що вихід зачинено, а комп'ютери вимкнені. Годинник над стійкою показував 18:48, а прямо за вікном височіла металева фортеця літака; туди більш ніхто не потрапить, читалося на обличчях співробітників аеропорту.

Вона спізнилася на чотири хвилини; зовсім трохи, якщо вдуматися: це як рекламна пауза, перерва між уроками, час розігріву в мікрохвильовці. Чотири